Presentatie Green Office Roald Vandepoel

Wij hebben iets gedaan wat in het begin niet voor mogelijk gehouden werd. En ik denk dat ik namens iedereen van het team spreek als wij als team ongelofelijk trots zijn als wij dit vandaag presenteren. Binnen een half jaar, daar waar ander normaal 2 jaar voor nodig zouden hebben.

Maar makkelijk was het niet, de heer Van Delden heeft aangegeven hoe complex eigenlijk de probleemstelling is, multidisciplinair, integraal, het gaat over wijken, het gaat over duurzaamheid. Hoe doe je dat; dat doe je met heel veel mensen en heel veel partijen. De appelboom is eigenlijk een heel aardig beeld als je het hebt over duurzaamheid.

Want hoe kan duurzaamheid vertaald worden in wijkontwikkelingen, wij hebben dat gedaan. Er is al een paar keer het woord gevallen, passie. Aart van Gelder is met passie begonnen, en we hebben dat allemaal overgenomen. Maar passie is heel belangrijk, passie is een drijfveer hoe leidt je dat in banen, hoe zorg je dat die passie op een manier tot stand komt, opdat we uiteindelijk een concreet resultaat hebben.

En daar ga ik u iets over vertellen.

Die appelboom is eigenlijk heel aardig, want de natuur heeft iets bedacht, waar we allemaal van kunnen leren.

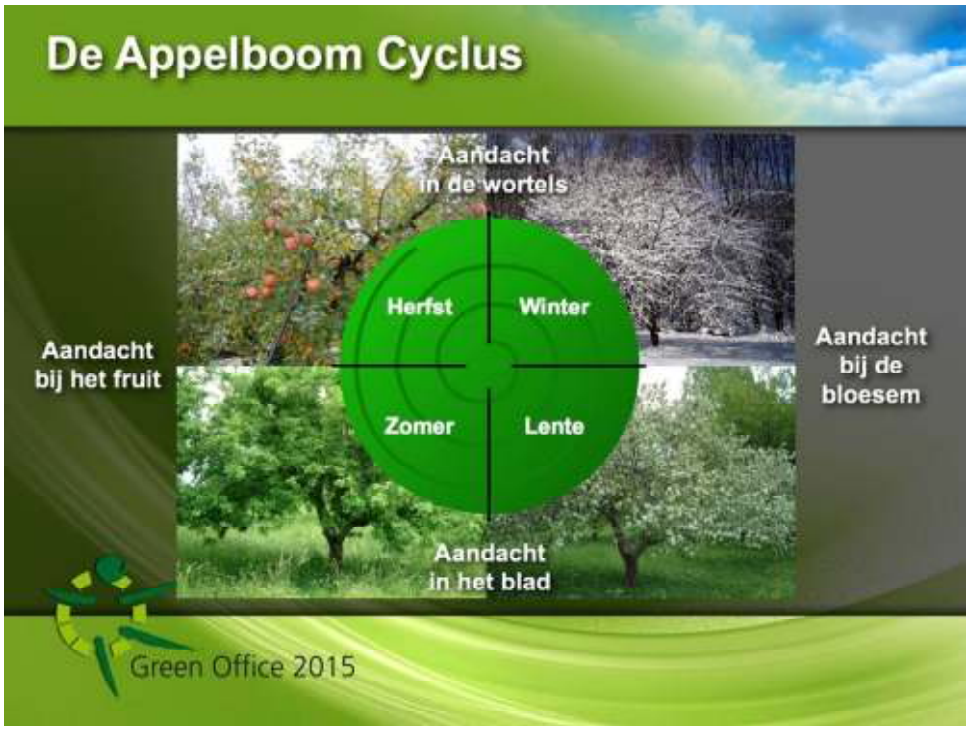

Dat is namelijk de 4 jaargetijden en de bloesem. Iedere appelboom geeft 1 keer of om de 2 jaar appels dat kan omdat er een bloesem aan vast zit, is er geen bloesem komt er geen appel.

En omgekeerd, komt er een bloesem, dan komt er ook een appel. En dat is een hele aardige. En dat hebben we gebruikt. Het idee van de appelboom.

We hebben dat niet zelf verzonnen, Marinus Knoope heeft dit vertaald. Wat nl alles wat in een boom aanwezig is, om na de bloesem door de jaargetijden heen een appel te creëren dat zit eigenlijk ook in mensen en zit ook in groepen. En dat hebben we gebruikt. Want met de ambitie, de overtuiging en het geloof waar de mensen aan de gang zijn. Vanochtend vroeg was ik om half 6 op, en misschien u ook wel, en zag ik het letterlijk op de televisie gebeuren. En dat is de passie en overtuiging, en dat klinkt wel wollig, maar dat is eigenlijk niet wollig, het is nl cruciaal. En Aart is daarmee begonnen en we hebben het allemaal overgenomen. En als je vertaald naar een groepsproces, dat zijn we gaan doen, met heel veel partijen zijn we om de tafel gaan zitten Dan heb je iets nodig, je hebt een aanpak nodig. We hebben dat de innovatiecyclus genoemd in analogie met de appelboom cyclus En je ziet dan ook

dat de 4 jaargetijden terug te vinden zijn in de aanpak.

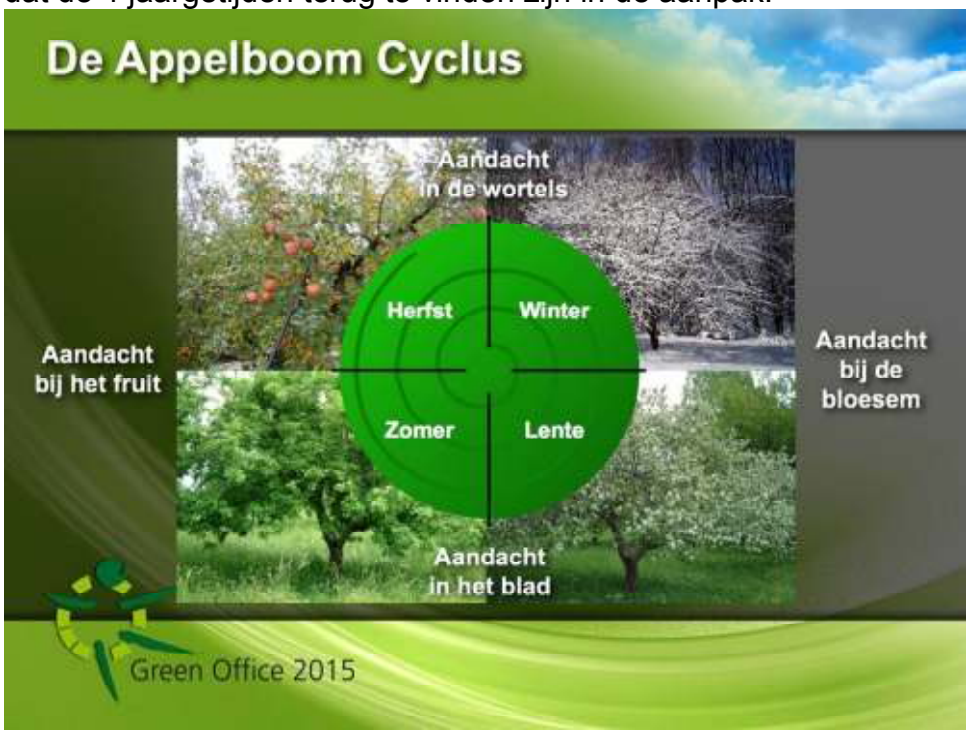

Je hebt het begin, wat wil je bereiken, daar waar de winter is, is het de geest

En vervolgens ga je verder door de jaargetijden heen. En dat leidt er toe dat je uiteindelijk op een gestructureerde manier door het proces heen kan. Het heeft er ook toe geleid dat we in het begin, best wel veel tijd gebruikt hebben voor die winterperiode, voor die geest. Om met elkaar op een beeld te komen. Om met elkaar helder te krijgen, wat willen we nou bereiken.

Want we kunnen, en dat is bekend in de sector natuurlijk gaan bouwen en dan gaan we eerst praten, maar het gaat erom wat gaan we nou doen. Iedereen roept dat ook altijd, wat gaan we nou doen.

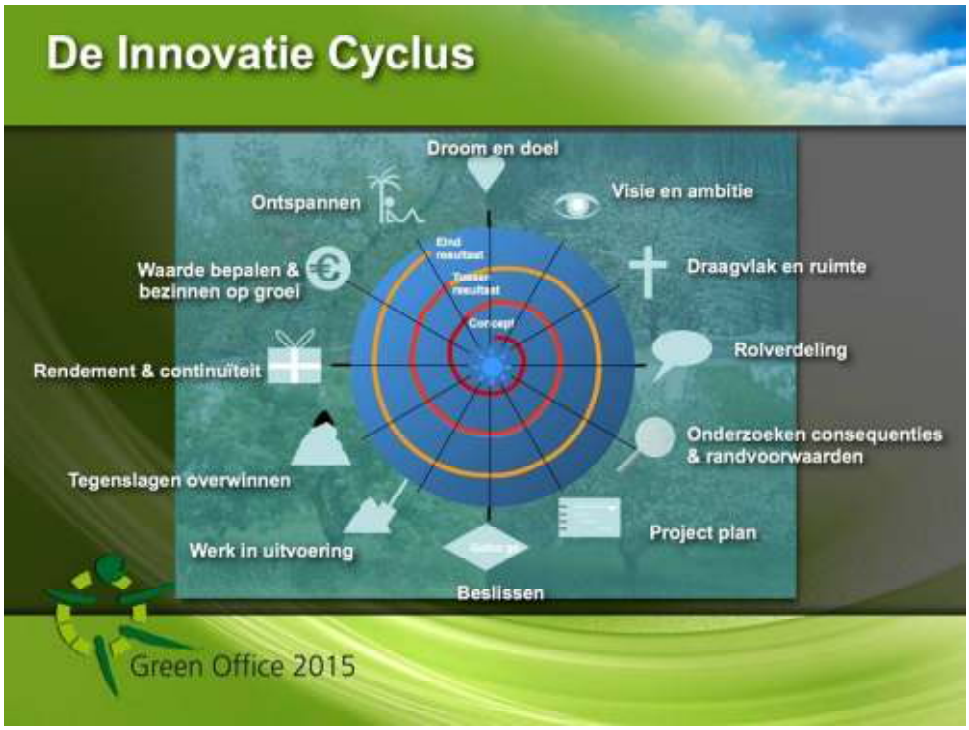

We hebben daar heel bewust tijd voor genomen. En dan zie je ook dat je door de cyclus heen het wel voor elkaar krijgt om op enig moment te zeggen oké, we weten wat we willen bereiken, nou kunnen we het vertalen naar doelstellingen, nou kunnen we aan de gang. En wat ik u mee wil geven in dit verhaal zijn daar belangrijke randvoorwaarden mee. En die liggen op een paar plaatsen.

En de eerste plaats is eigenlijk het begin. Het is de droom waar Aart eigenlijk mee begon, overigens is die droom mag ik wel zeggen iets anders dan waar wij als groep mee verder gingen. Wat belangrijk als je zegt duurzaamheid, dan moet je natuurlijk met elkaar weten waar gaat dat over. Wat is dan die duurzaamheid en daar hebben we veel tijd aan besteed, althans relatief veel tijd, maar het was cruciaal. Want

duurzaamheid en binnenstedelijke herstructurering gaat niet over energie, daar waren we vrij snel achter en het gaat ook helemaal niet over techniek, dat is er allemaal wel, maar het gaat erover hoe kun je er voor zorgen dat je een gebouw in een omgeving zet, dat je de omgeving faciliteert, dat je de mensen die in dat gebouw gaan werken of gaan wonen faciliteert en dat je ze daarmee de gelegenheid geeft over nu, 20 en 30 jaar daar goed in te functioneren.

Dat is duurzaamheid, en dat hebben wij zo ook met elkaar benoemd. Duurzaamheid is dus eigenlijk de mens centraal zetten. En dat hebben we ook al eerder gehoord, dat was toen Paul zei nou dan wil ik dat wel eens horen en wij hebben dat vertaald naar 3 redelijke ambities.

Wat wij ook gaan doen, het moet leefbaar zijn

Leefbaar, in de zin van: het moet de gebruikers van dat gebied faciliteren

Die er wonen, werken, winkelen recreëren en verderop in de dag zullen ervaren nog heel veel meer

Maar we hebben ook gezegd samenwerking. Er moet een vorm van samenwerking in zitten. Niet alleen in onze groep, het is complex het is centraal, je moet ook faciliteren dat mensen kunnen samenwerken. Want als we naar de toekomst kijken en je gaat inzoomen op hoe wij er over 15 jaar zullen gaan werken, dan doen we dat niet meer op de manier zoals we dat nu doen. De ideeën om de kantoorconcepten te veranderen, nieuwe gebruikers en kantoren. We werken heel anders. We hebben diverse scenario's bedacht en hoe moet je daar dan op inspelen. Het gaat heel erg over samenwerking, maar ook samenwerken in wijken.

En het derde is een maatschappelijk belang, ook dat klinkt vaag. Maar het gaat erom wat dragen wij bij het creëren van een binnenstedelijke aanpak voor de maatschappij. Dat zijn voor ons leidinggevende aspecten geweest. Het was ons kompas en wij hebben ons daar voortdurend aan gehouden. Wij hebben dat vertaald naar doelstellingen, mijn verhaal is wollig, maar het gaat om het proces en niet over de cyclus van een appelboom. Maar het gaat erom wat je ermee bereikt en we hebben veel bereikt.

Het volgende wat ik u mee wil geven is, hoe doe je dat dan. Waar haal je in zo'n korte tijd de energie vandaan. En die heb ik verwoord in een viertal bronnen.

De appelboom maakt ook gebruik van grondstoffen in de grond, de appelboom maakt ook gebruik van 4 bronnen en die ik u toch meegeven.
Wat het is cruciaal om in zo'n ongelofelijk lastig innovatief proces zoals wij dat doorlopen hebben aan de gang te blijven en te zorgen dat je uiteindelijk met elkaar dat resultaat bereikt. En het zijn deze 4 bronnen die ik wil toelichten

.

Als eerste het loslaten. Dat is een hele moeilijke voor heel veel mensen. Aart, die begon met dat idee, maar moest gaande de rit dit loslaten. Want we gingen als groep dit verbreden, we gingen het vergroten. Maar iedere deelnemer, die ook een stuk van de bouwkolom vertegenwoordigd moest loslaten. Het is ook binnen organisaties loslaten, want als je stuurt op controle, en als je stuurt op datgene dat je al weet, en

op de procedures die je al ingericht hebt om de toekomst vast te houden, dan weet je ook dat er geen vernieuwing komt. En vernieuwing was nodig, het geldt voor iedereen steeds weer opnieuw, laat los. Ook vandaag weer moet je dus loslaten. Dat is niet makkelijk en je moet dus met elkaar de bereidheid vinden en kennen en leert kennen dat je kunt loslaten.

Het is je bewust worden van je rol en je verantwoordelijkheid in dit proces.

Vrijblijvendheid is een lastige daarin. Iets roepen in de groep, van we doen het toch met elkaar, het is integraal proces is heel lastig. Wat doe je dus als je echte duurzaamheid zoals wij dat deden integraal hebt benaderd, dan zit met zijn allen aan de voorkant van het proces, eigenlijk op de stoel van de architect. Hoe doe je dat dan? Dit betekent dat je rol vervult als medeontwerper. Dat is lastig voor iemand die eigenlijk gewend is iets opgedragen krijgt achterin het proces. Of te horen, als jij nu maar dat doet, dan komt het goed. Het vergt dat mensen bewust worden van hun rol en van datgene wat ze inbrengen. Hun rol en verantwoordelijkheid dragen bij aan het maatschappelijk belang. Ook deze is heel belangrijk, moesten we ook op sturen

Open zijn en leren., heeft alles te maken met ruimte daar voor hebben. Met luisteren, we hebben veel met elkaar gecommuniceerd in deze afgelopen 6 maanden. We hebben veel bij elkaar gezeten Het is onwaarschijnlijk intensief geweest en heel veel tijd is gaan zitten in het luisteren naar elkaar. En het leren van elkaar. Het is cruciaal op je open te stellen. Ook daar zit weer dat aspect in van loslaten, als je niet loslaat kun je ook niet luisteren. En we hebben best weel eens last gehad van iemand die vond dat hij best wel eens iets kon overdragen aan de ander. Dat is de ene kant van het verhaal, de andere kant is het open staan voor luisteren. Doe je dat niet zit je in de clinch. Maar we hebben het wel gedaan en dat heeft tot heel veel vernieuwingen geleid,het heeft to heel veel inspiratie geleid om nieuwe ideeën. In dit project en in dit proces te implementeren. Als we het niet hadden gedaan, hadden we het over een gebouw gehad, maar het gaat over veel meer. Het gaat over een wijk, het gaat over revitalisering. Als laatste een energiebron, ook dat is een open deur. Maar o zo lastig, je moet willen delen, je moet willen gunnen. In de sector waarin alles, en werkelijk alles afgetimmerd is in hokjes, in regels, in vakjes met heggen en processtappen en donder het er maar overheen en werkelijk we hebben alle contractvormen bedacht die het mogelijk maken om het goed terug te herleiden moeten we dus het openlaten en moet je dus bereid zijn met elkaar te delen.

Je moet bereid zijn om een ander dat ook te gunnen. Het is lastig, want je moet het ook nog eens doen in een zakelijk context en dat vergt dus eigenlijk dat je als organisatie de bereidheid moet hebben om naar voren te kijken Als je dit doet en je wilt daadwerkelijk in een duurzame maatschappij leven dan vergt dat dus eigenlijk dat je de verantwoordelijkheid neemt om als organisatie te willen vernieuwen en als organisatie ook de ander het te willen gunnen. Dit zijn cruciale factoren geweest, alle 4 die bronnen Die in een dergelijk proces aan de gang zijn. En wij hebben de appelboom cyclus hiervoor gebruikt, of de innovatie cyclus, noem het maar zoals u wilt. En we zijn daar door heen gekomen. En het is een kompas voor ons geweest en deze energiebronnen hebben ons geholpen in deze hele korte tijd, in 6 maanden tijd, van een idee, we gaan met een groepje ergens bij elkaar zitten om te komen tot waar we vandaag staan. Niets werkt zonder een goede structuur.

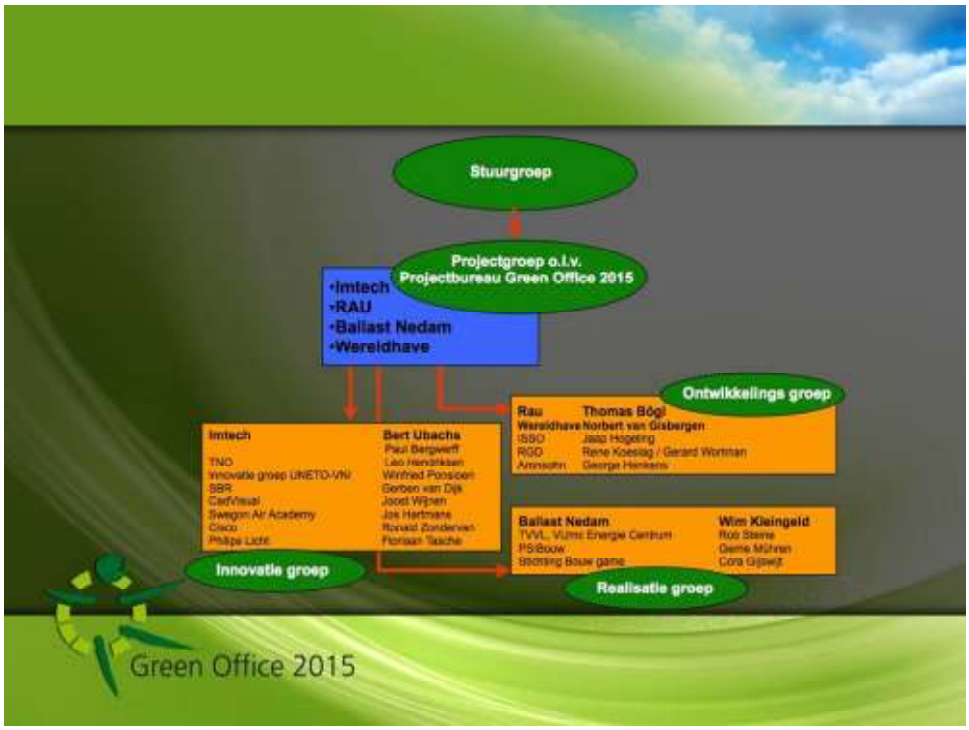

Nu is dit een heel ingewikkeld plaatje, maar wat er eigenlijk staat is dat we gezegd hebben is :Het is leuk ambities perfect, kompas, dit is onze richting we hebben doelstellingen geformuleerd. Hoe gaan we dit aansturen. Het is een hele belangrijke geweest, want we hebben een projecttrekker kunnen inzetten, die samen met de coördinatoren van subgroepen als een dolle aan dit project getrokken heeft. We hadden een duwer, we hadden een groep die duwde en we hadden trekkers en die trokken.

En die concrete projectaanpak, deze sturing van het project heeft wel degelijk gebracht tot waar wij hier nu staan.

Al met al ongelofelijk inspirerend ik heb veel van dit soort integrale projecten meegemaakt. En integraal, daar wordt straks nog veel meer over verteld. Maar de component, hoe doe je dat nou? De component van visie, de component van ambitie en eigenlijk zoals we aan de overkant van de plas hebben gezien: ” Yes we can”, het hebben van een droom als voorbode voor het kunnen realiseren hebben we denk ik als groep en als team waargemaakt.

Bedankt voor ieders inzet en ambitie